

[Adolph Sørensen.]

I anledning af det ærede medlem hr. Lindbergs bemærkninger om, hvorvidt arbejdstagere vil blive stillet bedre efter denne lov, vil jeg gerne tillade mig at pege på, at der indenfor udvalget i sin tid er givet udtryk for, at loven vil være en sikring af funktionærinteresser — det blev også udtalt fra Foreningen til Beskyttelse af videnskabeligt Arbejde — bl. a. derved, at ubillige kontrakter i fremtiden vil kunne undgås.

Af mere formel art er det ønske, jeg gerne vil udtrykke om, at lovens titel ændres. Der synes ikke at være megen mening i at anvende et noget konstrueret ord som „arbejdstagere“, når „ansat“ i virkeligheden dækker det begreb, der her er tale om, helt og fuldt.

Jeg skal på min gruppes vegne tilsige en velvillig behandling i det udvalg, der formentlig nedsættes, og hvis arbejde under hensyn til de nævnte omfattende tidligere behandlinger i udvalg formentlig kan forventes afsluttet meget hurtigt.

Rager: Jeg kan ikke være uenig i de udtalelser, der er fremsat her i dag, særlig af det ærede medlem hr. Lindberg. Det ærede medlem hr. Lindberg sagde, at der havde ikke indenfor det radikale venstre i udvalget gjort sig divergerende opfattelser gældende, og det er så sandt, som det er sagt. Det kunne det ærede medlem heller ikke have ventet, idet jeg er alene om at repræsentere min gruppe og dårligt kan tænke mig i udvalgmøderne at komme i diskussion med mig selv.

Jeg tror, at vi i fjor kom noget for sent i gang med arbejdet i udvalget. Det skyldtes nok bl. a. ministeren, der på et vist tidspunkt havde så meget andet at beskæftige sig med, at det kneb med at få tid til at diskutere denne sag. Jeg håber imidlertid, at vi i år kommer tidligere i gang, og at man fra andre udvalgs side lader ministeren have den fornødne ro til også at beskæftige sig med denne sag, som måske kan kaldes

lille, men som dog i visse kredse ønskes løst, og hvor løsningen imødeses med stor interesse. Jeg håber på et forståelsesfuldt samarbejde i udvalget, således at de sidste vanskeligheder kan blive fjernet.

J. M. Pedersen: Det lovforslag, der her er til behandling, er en genganger fra tidligere rigsdagssamlinger, hvor det ikke lykkedes at gennemføre denne nye lovgivning, hvilket er forståeligt, fordi vi efter min formening står overfor en ret uløselig opgave, som jeg ikke tror det høje ting kan løse på tilfredsstillende måde. Jeg har den opfattelse, at det foreliggende lovforslag er overflødigt, og at det vil virke skadeligt på det gode forhold mellem arbejdsgiver og arbejdstager, og derfor mener jeg, at vi hellere skulle helt undlade at beskæftige os med det her, men lade det blive et forhold mellem arbejdsgiverne og arbejdstagerne selv at oprette de kontrakter, de finder fornødne i forholdet dem imellem. Og vanskeligt bliver det jo også, da det mange gange er dyrt at få gennemført patenter, og de er også af meget forskellig værdi. Jeg er stærkt tilhænger af, at arbejdstagerne skal have mulighed for at få en fortjeneste på, hvad de opfinder. Nu er de fleste opfindelser, der bliver gjort, ikke nye opfindelser; det er som regel opfindelser, der er en fortsættelse af tidligere, og man kan sige, at arbejdstagerne, hvis de ikke netop var beskæftiget i vedkommende virksomhed

Formanden: Jeg vil gerne bede om mere ro i salen.

J. M. Pedersen: . . . hvis de ikke netop var ansat i denne virksomhed og daglig arbejdede med disse problemer, ville de måske ikke have fået lejlighed til at komme ind i disse synsvinkler og arbejdsformer og derfor aldrig nogensinde være kommet ind på at opfinde noget af værdi for denne virksomheds produktion. Derfor er det også rigtigt, at arbejdsgiverne skal have en